Dosarul nr. 2-143/2026; PIGD 2-26010269-51-2-29012026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii
Judecătoria Ungheni
Judecător Lilia Potînga

A examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, **fără participarea părților,** cererea de chemare în judecată depusă la data de 28.01.2026,
De către
Reclamantul „Debit Lex" Societate cu Răspundere Limitată, cu sediul mun. Chișinău str. Independenței 4/6 of.11, IDNO 1021600028068
Împotriva
Pârâtului Gîsca Denis, născut/ă la *****, IDNP *****, domiciliat/ă pe adresa, raionul *****
Autoritate Publică Comisia Națională a Pieței Financiare
Privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

A c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei civile

La data de 28.01.2026 Societate cu Răspundere Limitată „Debit Lex" a depus cerere de chemare în judecată către Gîsca Denis privind încasarea în baza contractului de credit nebancar nr. *****din *****, încheiat cu OCN „ECOFINANCE TEHNOLOGIES" SRL, datoria în mărime de ***20000,00 lei***, dobânda contractuală în mărime de ***11581,74 lei***, comision de gestionare în mărime de ***3384,00 lei***, precum și cheltuieli de judecată.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

În fapt, la 21.03.2025 între compania OCN ECOFINANCE TECHNOLOGIES SRL și compania DEBIT LEX SRL a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin scrisoare recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale anexată la actele dosarului cât și prin apeluri telefonice.

Reclamanta mai menționează că temei juridic de încasarea a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. *****încheiat la *****, prin care împrumutătorul OCN ECOFINANCE TECHNOLOGIES SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 20 000 lei împrumutatului pârât. Părțile au convenit că data acordării linei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct. 2.3 și 2.10 din contract. În temeiul contractului enunțat reclamantul informează instanța de judecată că pârâtul în total a obținut suma de 20 000 lei ,fapt confirmat prin documentele contabile confirmative.

În conformitate cu prevederile pct. 5.5. al contractului părțile au stipulat că: „Dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului". Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1 din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditul constitui

0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct. 5.5.2 din contract. Potrivit pct. 5.7. din contract părțile au convenit că „calculul total al creditului poate corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct. 5.6. din prezentul contract".

În conformitate cu prevederile pct. 5.1. din contract părțile au convenit că: „Pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală". Creditorul are dreptul, inclusiv și în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești de a calcula toate plățile aferente creditului și despăgubirile conform prezentului contract pentru neplată la scadență a sumelor datorate până la data executării integrale a contractului.

Reclamantul informează despre faptul că în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 5.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

În acest sens reclamantul menționează că pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent a achitat datoria: 0 lei din corpul împrumutului, 0 lei dobândă contractuală, 0 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Reclamantul mai indică că pentru perioada de până la 02.05.2025 pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de **91** zile de întârziere, iar datoria sa constituie: **20 000 lei din corpul împrumutului, 3 285,6 lei dobândă contractuală și 960 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.**

Pentru perioada 02.05.2025 - 02.03.2026 pârâtul înregistra o restanță de **8296,14 lei dobândă contractuală, 2424 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.**

Reclamantul informează instanța de judecată că solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online a OCN ECOFINANCE TECHNOLOGIES SRL de către pârât prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutarea la distanță cu reprezentanții de creditarea nebancară.

Contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate Creditorului prin intermediul telefonului și a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile specificate în Termeni și Condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile atât pe pagina www.creditprime.md cât și ca anexa nr. 1 la prezentul contract.

Mai indică că recepționarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului, cât și achitarea parțială a unor rate confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, exprimarea neviciată a consimțământului de către pârât la onorarea tuturor obligațiilor ce rezultă din contractul de împrumut.

Susține că pârâtul nu s-a adresat cu nici o cerere către creditor privind informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurări grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă rea-credința debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.

Mai menționează că în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă reclamantul a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât și a expediat scrisori recomandate fapt ce nu s-au soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.

Cu privire la cheltuielile de judecată menționează că în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenței juridice reale și necesare fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 4000 lei.

În suma dată reclamantul beneficiază de următoarele servicii: consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu. În total sunt estimate 10 ore de lucru care-s tarifate cu 400 lei pentru o oră.

În partea ce ține de motivarea în drept a acțiunii, reprezentantul reclamantei a făcut referire la prevederile art. 10, art. 823 alin. (1), art. 826 alin. (1), art. 827 alin. (2), art. 1247 alin. (1), art. 1249 din Codul civil al Republicii Moldova, art. 56, 60, 96, 118, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

La data de 29.01.2026, cererea a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Lilia Potînga.

Prin încheierea din 30.01.2026 nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată. (f.d. 32).

La data de 05.02.2026 reprezentantul reclamantului a înlăturat neajunsurile indicate în încheiere.

Prin Încheierea din 06.02.2026 acțiunea a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă, în conformitate cu art.276^2 alin.(1) CPC. Totodată în conformitate cu art.276^3 CPC, i s-a oferit pârâtului termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate pentru prezentarea referinței și toate probele necesare. La fel i s-a explicat pârâtului că dacă nu depune referința în termenul stabilit de instanța de judecată, soluționarea cererii se va face în baza materialelor anexate la dosar, iar examinarea cauzei va avea loc după expirarea termenului 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată.Totodată **s-a atras în proces în calitate de autoritate publică Comisia Națională a Pieței Financiare în vederea prezentării concluziei privind corectitudinea calculului datoriei** (f.d. 37).

La data de 09.03.2026, prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni din partea CNPF au parvenit concluziile la cererea de chemare în judecată înaintată, în care se indică că la caz, se atestă că atât mărimea dobânzii aferente creditului, cât și mărimea comisionului de gestionare a creditului, a fost stabilită la limita maximă admisă de lege. Respectiv, nu se învederează temei de constatare a caracterului ilegal al clauzelor prevăzute pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5.1. din Contract, din care rezultă obligația de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 la sută pe zi sau 49,9685 la sută anual, și a pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Contract, din care rezultă obligația de plată a comisionului de gestionare a creditului în mărime de 0,04 la sută pe zi. Cu referire la temeinicia sumelor solicitate de către reclamant, menționează că este important de a stabili faptul dacă a avut loc cesiunea de creanță în sensul art. 823-848 din Codul civil sau doar transmiterea de către creditor reclamantului a dreptului de încasare a creanțelor aferente contractului de credit în sensul art. 15 alin. (10) din Legea nr. 202/2013 (în redacția la data încheierii Contractului). De altfel, la pct. 9 din cererea de chemare în judecată, se face referință la pct. 5.1 din Contract, care, în condițiile cesiunii de creanță, încetează, să producă efecte juridice.

La caz, a se reține că prevederile ce se referă la cesiunea contractului de credit nu sunt aplicabile speței, or, potrivit art. 1773 alin. (1) din Codul civil, creditorul poate cesiona contractul de credit unei bănci sau organizației de creditare nebancară cu sediul sau sucursală în Republica Moldova.

La caz, reclamantul nu întrunește condiția legală prenotată (nu este nici bancă nici organizație înregistrată în Registrul organizațiilor de creditare nebancară autorizate), respectiv, este exclusă cesiunea contractului de credit, prevăzută la an 1773 din Codul civil. Mai mult, alin.

(5) al aceluiași articol stabilește că *„Prezentul articol nu se aplică contractelor care au ca obiect doar cesiunea de creanță sau doar preluarea datoriei, în cazul acestora fiind aplicabile dispozițiile art. 823-848.”*Astfel, în temeiul normelor de drept invocate, se relevă cu certitudine că cesiunea creanței formate dintr-un contract de credit nu are ca efect subrogarea creditorului în cadrul raportului contractual, or, cesionarului i-a fost cedat doar dreptul de a cere de la debitor executarea obligației de a da. Cu alte cuvinte, contractul de credit, fiind înlocuit cu cel de cesiune (un raport juridic nou), încetează să producă efecte juridice. În aceste condiții, nu este clar de ce reclamantul, în continuare, calculează dobânda aferentă creditului și comisionul de gestionarea a creditului, or, acestuia nu i s-a transmis calitatea de creditor nebancar.

Prin urmare, susține că solicitarea de către reclamant a sumelor de ***8296,14*** MDL cu titlu de dobândă și ***2424,00*** MDL cu titlu de comision de gestionare, calculate pentru perioada *02.05.2025-02.03.2026,* nu se justifică din probatoriul prezentat.

Subsecvent, în cazul în care a avut loc cesiunea de creanță în sensul art. 823 din Codul civil, atunci se reclamă să fie dată o apreciere asupra caracterului transmisibil și sesizabil al creanței.

În acest sens, este necesar de a constata dacă a avut loc rezoluțiunea Contractului, or, în lipsa declarării rezoluțiunii, creanța nu devine integral scadentă, iar cesionarul nu poate pretinde întreaga sumă a creditului.

Această cerință a declarației de rezoluțiune nu este una pur formală, ci reprezintă o garanție fundamentală în cadrul raporturilor juridice de credit nebancar, servind atât protecției debitorului, cât și asigurării transparenței și predictibilității în executarea obligațiilor contractuale.

Declarația de rezoluțiune marchează momentul transformării unui contract în derulare într-o creanță certă și exigibilă, determinând astfel nu doar întinderea exactă a obligațiilor debitorului la un moment dat, dar și posibilitatea transmiterii acestora către terți prin cesiune.

În absența acestui act juridic, pretențiile formulate rămân lipsite de fundamentul juridic necesar, întrucât nu se poate stabili cu certitudine nici scadența integrală a obligațiilor, nici cuantumul exact al acestora la momentul cesiunii.

În același timp, în speța dedusă judecății, creditorul a cesionat creanța sa față de debitor reclamantului în baza Actului de predare - primire a drepturilor asupra creanțelor cesionate nr. 7 din data de 02.05.2025 întocmit în baza Contractului de cesiune nr. 2 din 21.03.2025. În acest sens, în adresa debitorului a fost expediată de către reclamant Notificarea nr. C560 din data de 02.05.2025, rămasă nereclamată de către pârât.

Cu referire la valoarea creanței, indicate în Actul de predare - primire menționat supra, până la proba contrarie, aceasta reprezintă suma exigibilă și scadentă conform Contractului la data cesiunii. Astfel, atât timp cât valoarea restantă față de OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL, conform Contractului, la data de 02.05.2025, constituia **24 245,60 MDL,** nu poate fi admisă majorarea obligației pecuniare întrucât art. 823 alin. (2) din Codul civil concluzionează prin a stabili că *„Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.”*

În concluzie, având în vedere cele expuse anterior și în contextul argumentelor prezentate, instanța de judecată, în virtutea rolului său activ, este chemată să se pronunțe asupra aspectelor invocate în cererea de chemare în judecată, în limitele probatoriului administrat, cu respectarea principiului legalității și a convingerii intime, formate în urma unei cercetări obiective, complete și nemijlocite a tuturor probelor administrate în cauză.

Prin încheierea din 10.03.2026 s-au anexat la materialele dosarului concluziile depuse de CNPF, s-au expediat concluziile părților fiindu-le stabilit termen pentru a se expune referitor la concluzii și pentru a depune probe suplimentare până la **data de 31.03.2026.** (f.d. 49).

La data de 09.04.2026 prin intermediul SEDP au parvenit explicații scrise din partea reprezentantului reclamantului în care indică următoarele. Potrivit prevederilor art. 823 alin.(1) din Codul *civil „o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior".* Susține că în cazul dat, prin creanță viitoare trebuie de înțeles creanța care va apărea în viitor. Cesiunea creanțelor viitoare fiind reglementate juridic prin Convenției Națiunilor Unite privind cesiunea de creanță în comerțul internațional din 2001 și în cadrul Principiilor UNIDROIT privind contractele comerciale internaționale 2016 la art. 9.1.5. care menționează că **„***O creanță viitoare se prezumă a fi cesionată în momentul încheierii cesiunii de creanță dacă respectiva creanță, atunci când se naște, poate fi identificată drept creanță cesionată."* Potrivit art. 315 alin. (3) din Codul civil al Republicii Moldova „Pot *constitui obiect al actului juridic și bunurile viitoare."* Iar în sensul art. 455 alin. (1) *„Bunuri sânt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale."* Din punctul 1.4. al contractului de cesiune rezultă că părțile pot cesiona și creanțe viitoare.

Mai menționează că creanța debitorul înregistra o întârziere de plată de peste 394 zile de întârziere.

În legătură cu situația creată informează că DEBIT LEX SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva debitorului ***Gîsca Denis.*** Potrivit cererii adresate creditorul DEBIT LEX SRL a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei 20 000 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei 11581,74 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 3384 lei cu titlul de comision de gestiune, 4000 lei cheltuieli de asistență juridică, 1448,63 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 200 lei taxa de timbru, 18,5 lei cheltuieli de corespondență, iar în total, suma de 40632,87 lei.

A mai menționat că potrivit actului de cesiune a creanței la data cesionării creanței debitorul ***GÎSCA DENIS*** înregistra o restanță la corpul creditului contractat în sumă de 20000 lei.

Potrivit prevederilor art. V. - alin. (1) din Legea nr. 93 din 07.04.2023 stabilește în termeni imperativi fără nici o derogare că: „Prevederile art. 1 punctul 3, ale art. II punctul 1 și ale art. IV punctul 3 care țin de aplicarea limitei la rata dobânzii și a celorlalte plăți aferente se vor aplica situațiilor juridice în curs de realizare, cu sau fără modificarea contractelor corespunzătoare, în ceea ce privește creanțele ce urmează a fi încasate, prin calcularea produsului dintre 0,177%, aplicat soldului creditului rămas la expirarea termenului de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și numărul de zile rămase până la scadența contractului de credit/leasing financiar.

Având în vedere că contractul de împrumut din prezenta speță este un contract în curs de realizare în sensul Legii nr. 93 din 07.04.2023 care a intrat în vigoare la 29.05.2022, iar prevederile art. V. - alin. (1) din lege se aplică și în relația cu pârâtul. Or, prin reglementarea juridică enunțată legiuitorul a interzis creditorilor profesioniști de a calcula până la executarea tuturor obligațiilor de plată careva costuri sub formă de dobânzi contractuale, comisioane, penalități, taxe și alte costuri și a permis încasarea doar a sumei suplimentare de 0,177% din soldul creditului restant care nu poate fi modificată.

Dobânda contractuală restantă pentru perioada de până la data de 02.03.2026 constituie suma de 11 581, 74 lei.

Comisionul de gestionare a creditului pentru perioada de până la data, de 02.03.2026 constituie suma de 3384 lei.

Mai mult decât atât, costurile percepute sunt direct corelative cu utilizarea creditului pe o perioadă extinsă, iar întârzierea semnificativă la plată (91 de zile + perioada 02.05.2025 - 02.03.2026, se conturează foarte dar o întârziere de peste 394 zile la data de 02.03.2026) a contribuit la acumularea acestor costuri.

În urma procedurii desfășurate în temeiul competențelor conferite de Legea nr. 192/1998, prin Răspunsul oficial nr. 04-5/1601 din 10.05.2024, CNPF a comunicat concluziile sale referitoare la legalitatea clauzelor contractuale analizate. Din conținutul acestui document rezultă expres că, în baza înscrisurilor și explicațiilor prezentate de creditor, precum și în urma analizei prevederilor relevante din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și a dispozițiilor Codului civil, nu au fost identificate încălcări ale normelor legale imperative care reglementează plafonul maxim al costurilor aferente creditelor acordate consumatorilor. Mai exact, CNPF a constatat că atât rata dobânzii anuale, cât și comisioanele zilnice aplicate în cadrul contractului examinat se încadrează în limitele stabilite la art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013.

Mai mult decât atât, CNPF a evaluat clauzele contractuale prin prisma criteriilor de identificare a caracterului abuziv, prevăzute de art. 1069-1081 din Codul civil, precum și în raport cu lista orientativă a clauzelor considerate abuzive conform art. 1077-1079. În acest context, autoritatea de supraveghere a conchis că nu există indicii care să pună la îndoială respectarea cerințelor de transparență, proporționalitate și bună-credință în raportul contractual analizat, iar clauzele examinate nu pot fi calificate ca abuzive, întrucât nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților și nu sunt de natură a prejudicia în mod considerabil consumatorul.

Această constatare a unei autorități administrative specializate, emisă într-o cauză ce vizează același creditor și un contract cu clauze de structură similară, este deosebit de relevantă în contextul prezentei spețe. În lipsa unei hotărâri judecătorești contrare, evaluarea efectuată de către CNPF rămâne valabilă și aplicabilă si în această cauză, constituind un argument suplimentar pertinent în sensul recunoașterii legalității clauzelor contractuale contestate.

Susține că argumentele formulate de CNPF se întemeiază pe o aplicare și interpretare greșită a normelor de drept material, prin invocarea dispozițiilor art. 1773 Cod civil, deși chiar acest text legal exclude expres incidența sa în situații precum cea dedusă judecății. Astfel, potrivit alin. (5) al art. 1773 Cod civil, regimul juridic al cesiunii contractului de credit nu este aplicabil atunci când obiectul transmiterii îl constituie exclusiv cesiunea de creanță, caz în care devin incidente dispozițiile art. 823-848 Cod civil. Or, din analiza contractului de cesiune rezultă fără echivoc că părțile au convenit transmiterea dreptului de creanță, iar nu substituirea părților în contractul de credit, ceea ce face ca susținerile pârâtului să fie lipsite de fundament juridic și nerelevante pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 823 alin. (1) Cod civil, cesiunea creanței produce efecte juridice din momentul încheierii contractului, cesionarul fiind substituit de drept în poziția creditorului inițial, cu toate prerogativele ce decurg din creanța transmisă, dacă părțile nu au stabilit un moment ulterior. În speță, contractul de cesiune prevede în mod expres că cesionarul preia toate drepturile de creanță, precum și drepturile accesorii aferente, inclusiv dreptul de a recupera debitul principal, dobânzile, penalitățile și de a recurge la executare silită sau la valorificarea creanței pe cale judiciară. Prin urmare, susținerea pârâtului potrivit căreia reclamantul nu ar avea dreptul să pretindă aceste sume contravine dispozițiilor legale aplicabile.

Totodată, menționează că consimțământul debitorului nu constituie o condiție de validitate a cesiunii, aspect consacrat expres de art. 826 alin. (1) Cod civil, care stabilește că titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără acordul debitorului, dacă legea nu prevede altfel. Mai mult, chiar și în ipoteza existenței unor clauze restrictive, art. 826 alin. (2) Cod civil confirmă că acestea nu afectează accesibilitatea creanței. În speță, pârâtul și-a exprimat suplimentar consimțământul anticipat la cesiune prin clauzele contractului de împrumut, iar notificarea cesiunii a fost realizată conform legii, ceea ce exclude orice discuție privind inopozabilitatea sau lipsa efectelor juridice ale cesiunii.

Se reține că, anterior încheierii contractului de credit, creditorul inițial a respectat în mod integral obligația de informare precontractuală prevăzută de art. 5 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Informațiile esențiale referitoare la natura creditului, valoarea acestuia, costurile aferente, drepturile și obligațiile părților, precum și consecințele neexecutării obligațiilor contractuale au fost aduse la cunoștința pârâtului într-o manieră clară, inteligibilă și accesibilă, înainte de exprimarea consimțământului contractului.

Totodată, pct. 2 din contractul de credit nr. *****din *****, de asemenea anexat la dosar, consacră în mod expres faptul că împrumutatul a luat cunoștință de termenii și condițiile creditului și a fost informat asupra tuturor elementelor esențiale ale acestuia, inclusiv asupra costurilor, dobânzilor și obligației de restituire.

Declararea scadenței anticipate NU este echivalentă cu rezoluțiunea contractului. Potrivit pct. 8.2 și 8.3 din contractul de credit, creditorul are dreptul, în caz de neexecutare, să anuleze limita de credit cu sau fără rezoluțiunea contractului, să declarare creditul scadent anticipat cu toate sumele aferente și să solicite soldul liniei de credit utilizat, dobânda calculată și comisionul de gestionare. Această formulare contractuală confirmă că rezoluțiunea nu operează automat, ci doar dacă este expres declarată. în speță limita aprobată a fost anulată fără rezoluțiunea actului juridic.

Contractul de credit nr. *****din *****, la pct. 5.5, prevede expres că dobânda se calculează la soldul zilnic al liniei de credit „până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de modalitatea sau momentul rambursării". Aceeași regulă rezultă și din pct. 5.2 privind comisionul unic de gestionare a creditului, calculat pentru fiecare zi de utilizare a sumei debursate. Prin urmare, dreptul creditorului de a calcula dobânzi și comisioane continuă până la achitarea integrală a datoriei, indiferent dacă litigiul este sau nu pendinte pe rolul instanței.

Prin contractul de cesiune nr. 2 din 21.03.2025, cedentul a transmis cesionarului toate drepturile accesorii, inclusiv dreptul „de a calcula în continuare dobânzi și penalități până la achitarea integrală a datoriei de către debitor" (pct. 1.4). Așadar, nu există niciun temei ca instanța să limiteze acest drept la data sesizării instanței, din moment ce obligația contractuală a debitorului de plată a dobânzii și comisionului nu încetează și nu este suspendată prin simpla introducere a acțiunii.

În momentul încheierii contractului de cesiune la care s-a făcut referire anterior, părțile au acționat în temeiul principiului libertății contractuale, fundament consacrat de art. 1 alin. (1) și art. 993 alin. (2) Cod civil, potrivit căruia „părțile pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul acestora". Urmărind instituirea unor raporturi juridice clare și conforme intereselor lor legitime, părțile au încheiat la data de 21.03.2025 contractul de cesiune nr. 2, având ca obiect atât creanțele existente la acel moment, cât și cele viitoare. Contractul prevede expres, la pct. 5.3, că predarea creanțelor ce rezultă din contractele de credit nebancare pentru consumatori se efectuează prin *actul de predare-primire,* care reprezintă instrumentul juridic care constată transmiterea efectivă a drepturilor.

Interpretarea logico-juridică a acestor circumstanțe conduce la concluzia că temeiul cesionării este constituit de contractul de cesiune nr. 2 din 21.03.2025, coroborat cu actul de predare-primire nr. 7, semnat la - 02.05.2025, ambele acte funcționând împreună pentru a produce efectul transmiterii creanței.

Potrivit pct. 8.2 din contract, chiar și în cazul anulării limitei de credit, creditorul este îndreptățit să solicite dobânda anuală calculată și comisionul de gestionare. Mai mult, pct. 10.7 din contract prevede în mod explicit că creditorul are dreptul să calculeze toate plățile aferente creditului și despăgubirile pentru neplata la scadență până la data executării integrale a contractului, inclusiv în cazul existenței unei hotărâri judecătorești.

În continuare, la punctul 12 din cererea de chemare în judecată, reclamantul a indicat expres temeiul juridic al calculării ulterioare a dobânzii și comisionului, prin raportare la pct. 1.4 din contractul de cesiune, potrivit căruia cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, inclusiv drepturile prezente și viitoare legate de recuperarea creanței, a dobânzilor, comisioanelor și penalităților contractuale sau legale. Această clauză conferă cesionarului dreptul expres de a calcula în continuare dobânzi și comisioane până la achitarea integrală a datoriei, drepturi accesorii care nu sunt limitate la momentul cesiunii, ci se nasc și se acumulează pe durata neexecutării obligației de către debitor, aspect omis de instanța de fond.

Totodată, jurisprudența constantă a instanțelor naționale și principiile consacrate de art. 901 și 912 Cod civil confirmă dreptul creditorului de a obține executarea silită a tuturor sumelor ajunse la scadență, inclusiv a dobânzii și comisionului de gestiune, calculate până la achitarea efectivă. Introducerea unei acțiuni judiciare nu constituie un motiv de suspendare sau de reducere a acestor obligații.

Or, aceste costuri ale contractului de împrumut s-au format din cauza comportamentului dolosiv al debitorului cu referire le modul de executare defectuoasă a obligațiilor sale contractuale de către debitor la care s-a angajat prin contract a le respecta. Or, în acest sens este necesar de reținut că aceste costuri s-au calculat din cauza că debitorul Gîsca Denis nu a respectat graficul de rambursare a împrumutului, nu răspunde la apelurile telefonice, nu a adresat nici o cerere în adresa creditorului prin care să solicite modificarea clauzelor contractuale motiv din care se confirmă deplin temeinicia pretențiilor formulate prin cererea de chemare în judecată cât și legalitatea acțiunilor întreprinse de creditori. Având în vedere situația creată este de remarcat că careva atingeri ale drepturilor debitorului în legătură cu contractul de împrumut și procedurile de valorificarea a creanței date de către creditorul cesionar nu au fost comise.

Prin încheierea din 21.04.2026 s-au anexat la materialele dosarului explicațiile scrise depuse de reprezentantul reclamantului, fiind stabilit pentru părți termen pentru a se expune referitor la concluzii și a depune probe suplimentare **până la data de 30.04.2026.** (f.d. 55).

Fiindu-i expediată pârâtului Gîsca Denis cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate și Copia încheierii de primire în procedură din 06.02.2026 prin scrisoare cu aviz recomandat pe adresa raionul *****, a parvenit avizul de recepție și Adeverința poștală F.20 unde este mențiunea „plecat”. (f.d.40 verso).

Prin urmare, instanța de judecată a dispus citarea publică a pârâtului Gîsca Denis (f.d. 45).

În aceste sens este de menționat că pârâtul a fost citat public prin intermediul revistei „Dreptul” nr. 11 din 06.03.2026 (f.d.47). **În acest sens, instanța de judecată consideră oportun de a face trimitere la jurisprudența CtEDO care potrivit art. 12 alin. (1) Cod de procedură civilă reprezintă un izvor de drept.** În acest sens, în cauza ***Nunes Dias versus Portugalia, 10 aprilie 2003, 69829/01 şi 2672/03,*** Curtea a constată că **regulile privind citarea prin afişare publică vizează asigurarea unei bune administrări a justiţiei şi protejarea**

principiului securităţii juridice, cât timp prelungirea unei proceduri pentru căutarea uneia dintre părţi poate aduce atingere drepturilor fundamentale ale celeilalte părţi. Curtea a mai observat că citarea prin afişaj public s-a realizat de abia după ce s-a încercat găsirea reclamantului, astfel Curtea a considerat că dreptul de acces la justiţie al acestuia nu a fost violat, iar plângerea este vădit nefondată.

Însă ca urmare a citării publice, pârâtul până la emiterea dispozitivului Hotărârii nu a depus nici o referință și nici un înscris pe caz, astfel judecătorul a examinat cauza doar în baza materialelor anexate la dosar.

Legislația pertinentă și aprecierea judecătorului:

Examinând cererea de chemare în judecată și materialele cauzei civile, judecătorul consideră necesar de a admite integral acțiunea societății cu răspundere limitată „Debit Lex" împotriva lui Gîsca Denis, autoritate publică Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată din următoarele considerente.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şisuficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii*.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1 și 3) CPC, *La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*.

Judecătorul menționează că acțiunea dată a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2-276^4).

Cu privire la cerința încasării datoriei de bază

Conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil al R.M. nr. 66 – 75, nr. 132, din 1 martie 2019, (*1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.*

Conform art. 10 din Codul civil (1) *Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se*

prezumă până la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit art. 774 al. (1) Cod civil al RM, *(1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Totodată, conform art. 776 Cod Civil al RM, *Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii*.

Art. 858 alin. (2) CC al RM, prevede că *Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit*.

Conform art. 1763 din Codul civil, *(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii*.

În conformitate cu prevederile art.1242 alin. (1), (2) Cod civil, *prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.*

Potrivit pct. 3.1. din Contract, *creditorul se obligă să pună la dispoziția debitorului un credit sub forma unei facilități de tip „linie de credit", care va putea fi utilizat prin una sau mai multe trageri în interiorul perioadei active a contractului și care urmează a fi rambursată de către debitor până la data rambursării finale a creditulu*i.

Conform pct. 3.2. din Contract, *debitorul, în urma utilizării liniei de credit, se obligă să restituie în termen creditul tras din limita disponibilă și să achite minimul de plată lunar până la restituirea integrală a limitei utilizate*.

Judecătorul reține că din suportul probator anexat la materialele cauzei rezultă că, la data de ***** între OCN „Ecofinance Technologies" SRL în calitate de creditor și Gîsca Denis în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit nr. 312846002, potrivit căruia creditorul a acordat debitorului un credit-linie de credit revolving în mărime de 20000 lei, cu rata anuală a dobânzii de 49,9685%, DAE – 63,28 %, data primei scadențe –31.01.2025, data finală a contractului –31.12.2029, comision de gestionare a creditului – 0,04%, termenul contractului de 60 luni din data semnării. Contractul în cauză a fost semnat electronic la distanță de către debitor cu codul 1536867 (f.d.15-19).

Potrivit informației ÎS Poșta moldovei se atestă că la 02.01.2025 , pârâtului Gîscă Denis i-a fost transmisă suma 20 000,00 lei (f.d.21).

Ulterior, la 21.03.2025, între O.C.N. „Ecofinance Technologies" S.R.L. și „Debit Lex" S.R.L., a fost semnat contractul de cesiune nr.2, prin care cedentul a cedat în favoarea cesionarului dreptul de creanță împotriva debitorilor săi (f.d. 24-26).

Conform pct. 1.1 al contractului de cesiune, *obiectul contractului constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță împotriva debitorilor săi.*

În conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune, *Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de Cedent, inclusiv drepturile prezente şi/sau viitoare legate de recuperare a creanţei şi/sau a dobânzilor, comisioanelor şi/sau a penalităţilor contractuale şi/sau în baza legii, precum şi/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului şi/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere şi penalităţi, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum şi/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanţei pe cale judiciară şi/sau cea de executare; precum şi/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanţă birourilor istoriilor de credit*.

Conform punctului 1.5 din contractul de cesiune nr.2 din 21.03.2025 *dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele integral scadente dar nu parțial. Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.*

Potrivit punctului 1.6 din contractul de cesiune nr.2 din 21.03.2025 , *odată preluând creanțele, cesionarul va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu în principal în scopul colectării/recuperării pe cale extrajudiciară și/sau judiciară inclusiv de executare, a sumelor datorate de debitori în ziua cesionării precum și a sumelor viitoare formate din rezultatul dobânzilor și penalităților calculate și a costurilor suportate în cadrul procedurii de colectare/recuperare, procedurii judiciare și/sau de executare.*

Suplimentar, în temeiul pct.8.1 al aceluiași contract de cesiune, *părțile au convenit că, din data semnării actului de predare-primire a creanțelor, Cesionarul este creditor nou față de debitor și va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu, inclusiv, în procedura de recuperare a creanței în faza judiciară și/sau cea de executare.*

Judecătorul relevă că în temeiul actului de predare-primire a drepturilor asupra creanțelor cesionate întocmit în baza contractului de cesiune nr.2 din 21.03.2025 , la numărul de ordine 9 din respectivul act, este indicat numele pârâtului, Gîsca Denis, numărul contractului – 312846002, data contractului – *****. La fel, se constată și faptul că de către reclamantă a fost preluată creanța în componența dată: corpul împrumut restant-suma cesionată –20,000 lei, dobânda restantă –3285,60 lei, comision restant –960 lei, suma totală datorată –24245,60 lei (f.d.26).

Prin urmare potrivit actului de primire predare din 02.05.2025, la contractul de cesiune, Cedentul a predat Cesionarului drepturile de creanță ale Cedentului, față de Clientul (debitor) Gîsca Denis (f.d. 26).

În continuare potrivit notificării nr. C560 din 02.05.2025, reclamantul SRL „Debit Lex" a informat pârâta Gîsca Denis despre faptul că datoria acestuia față de compania OCN „Ecofinance

Technologies” SRL a fost cesionată către cesionarul SRL „Debit Lex” în conformitate cu prevederile contractului de credit nebancar încheiat între debitor cu OCN „Ecofinance Technologies” SRL și ale contractului de cesiune. În legătură cu circumstanțele menționate, compania SRL „Debit Lex” a solicitat pârâtei achitarea datoriei scadentă în mărime de 24245,60 lei la conturile bancare ale cesionarului în termen de 7 zile din momentul recepționării notificării iar în cazul neconformării solicitării de achitare a datoriei menționate își rezervă dreptul de a-l acționa în instanța de judecată (f.d.27).

Potrivit copiei avizului de recepție, pârâtul nu a recepționat notificarea expediată la adresa sa de domiciliu din, fiind restituită destinatarului cu adeverința poștală „plecat”.

Ca urmare a circumstanțele expuse, invocând faptul că nu și-a onorat obligațiile de rambursare a creditului , reclamantul „Debit Lex” S.R.L. solicită încasarea datoriei de la pârâtul Gîsca Denis .

Din sensul art.823 alin.(1)-(3) Cod civil rezultă *că o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanței și să-i pună la dispoziție informația necesară realizării ei.*

Potrivit art.824 Codul civil, *cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată*.

Potrivit art.826 alin.(1) Codul civil, *titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.*

Conform art.827 alin.(1), (2) Cod civil, *drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii. Din sensul normelor legale enunțate supra, poate fi cesionată de titular doar o creanță transmisibilă și sesizabilă, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor, iar cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță. Dreptul este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit.*

Astfel, cesiunea de creanță este o operațiune juridică, prin care dreptul de creanță sau datoria din conținutul unui raport obligațional se transmite de la una dintre părți la o terță persoană. Această transmisiune nu afectează existența obligației, ea continuă să existe în patrimoniul dobânditorului așa cum s-a născut, sau mai bine spus, cum exista în patrimoniul transmițătorului la momentul realizării operațiunii.

Judecătorul relevă că, orice creanță este, în principiu, transmisibilă, dacă legea sau părțile nu prevăd contrariul, caz în care devine intransmisibilă sau incesibilă, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor. Totodată, de notat că, Cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță (cum ar fi spre exemplu înscrisul constatator al creanței) precum și obligația de a pune la dispoziție întreaga informație cu privire la executarea obligației.

În același context, norma art.828 alin.(2) lit.a) Cod civil, stabilește *obligația cedentului de a garanta existența creanței cesionate sau, în cazul creanțelor viitoare, va exista conform contractului din care rezultă*.

Pe cale de consecință, judecătorul constată că, întrucât „Debit Lex” SRL a preluat în mod legal creanța față de Gîsca Denis de la OCN ”Ecofinance Technologies” SRL, aceasta are calitatea de creditor și este îndreptățită să solicite încasarea sumelor aferente datoriei rezultate din contractul de credit nr. ***** din *****.

Or, din materialele cauzei rezultă că creditorul și-a executat integral obligațiile contractuale, punând la dispoziția pârâtului suma creditului, în timp ce pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate, neachitând tranșele lunare stabilite prin graficul de rambursare și nereușind să restituie creditul acordat.

Judecătorul constată că obligația de restituire a creditului nu a fost executată, nefiind prezentată nicio dovadă privind achitarea sumelor datorate. În aceste condiții, la data de 02.05.2025, reclamantul a expediat pârâtului, prin intermediul oficiului poștal, o notificare prin care i-a solicitat achitarea datoriei în termen de 7 zile de la recepționare, însă a rămas fără executare. (f.d.28).

Reieșind din circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, judecătorul relevă că Gîsca Denis nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind achitarea în timp util a ratelor și, astfel, a încălcat prevederile contractului de credit nebancar sus-menționat, nu a respectat termenele de rambursare a ratelor și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiunilor.

Or, conform obligației contractuale asumate de pârât, ultimul nu a achitat tranșele lunare, ceea ce se confirmă prin extrasul din cont anexat la materialele cauzei, iar probe care ar combate acestea de către pârâtă nu au fost prezentate.

Astfel, din înscrisurile prezentate rezultă că, Gîsca Denis a beneficiat efectiv de creditul acordat, însă nu și-a onorat obligațiile de plată, acumulând o datorie restantă de 20,000 lei, ce reprezintă datoria la corpul creditului, sumă ce urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului.

Având în vedere probele administrate și circumstanțele cauzei, instanța ajunge la concluzia că reclamantul „Debit Lex” S.R.L. este îndreptățit să solicite și să obțină încasarea de la pârâtul Gîsca Denis a sumei de 20.000,00 lei, reprezentând corpul creditului, pretenție care urmează a fi admisă.

Cu privire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a dobânzii contractuale

Judecătorul reține că, prin acțiunea înaintată reclamantul De SRL ”Debit Lex” solicită încasarea dobânzii contractuale în mărime **de 11581,74 lei**, mai exact pentru perioada pînă la 02.05.2025 în mărime de 3285,6 lei și dobânda contractuală pentru perioada 02.05.2025 - 02.03.2026 în mărime de 8296,14 lei.

Astfel, cu privire la pretenția privind încasarea dobânzii contractuale, judecătorul atestă că în prezenta cauză la încheierea contractului nr. *****din ***** părțile au stabilit că la rambursarea creditului pârâta urmează să achite o dobândă contractuală .

În acest sens potrivit pct. 5.1. din Contract, *pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita dobânda contractuală (...), conform condițiilor prezentului contract.*

Conform pct. 5.2. din Contract, *rata dobânzii care se achită de debitor este fixă pe întreaga durată a creditului, astfel cum este definită și este egală cu 0,1369 % pe zi.*

Potrivit pct. 5.4. din Contract, *dobânda anuală efectivă reprezintă costul total al creditului, exprimat în procent anual și este de 63,28 %.*

Conform pct. 5.5. din Contract, *dobânda se calculează anual şi se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol ca urmare a ajungerii obligaţiilor la scadenţă, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului, iar conform pct. 5.5.1. aplicarea ratei dobânzii de credit anulate specificate în contractul de credit nu poate depăşi 49,9685 %.*

Pct.5.6. stipulează că, *costul total al creditului, adică valoarea totală a costurilor inclusiv dobânzilor, comisioanelor, taxelor, penalităților, dobânzilor de întârziere și oricare alt tip de plăți aferente unui contract de acordare a creditului nu poate depăși valoarea limitei aprobate.*

Totodată, potrivit pct. 5.7. din contract părțile au convenit *că „calculul costului total al creditului poate creşte corespunzător şi proportional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăşi valoarea sumelor trase, în condițiile din prezentul contract".*

Potrivit pct. 8.2 din contractul de credit nr.*****din *****, *în cazul în care neexecutarea continuă (...) creditorul îşi rezervă dreptul de a anula limita aprobată cu /sau fără rezoluțiunea contractului şi a cere de la debitor datoria scadentă, soldul liniei de credit utilizat, dobândă anuală calculată şi comisionul de gestionare.*

Judecătorul notează că, în corespundere cu prevederile art.874 alin. (1) Cod civil, *în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată*.

Conform art. 1244 alin. (1)-(3)Cod Civil, *în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea şi plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotațiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni. Interdicţia prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanţelor, Banca Naţională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociaţiile de economii şi împrumut, organizaţiile de creditare nebancară, în temeiul împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege. Rata dobânzii prin care se încalcă dispoziţiile alin. (1) se reduce de drept până la rata maximă permisă conform alin. (1). Orice clauză contrară este nulă*.

Conform art.1764 alin. (1) Codul civil, *părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.*

În sensul normelor juridice precitate, *prin dobândă se înțelege atât sumele socotite în bani cu acest titlu, cât şi alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul, se obligă drept preț al utilizării împrumutului. Suma de bani împrumutată este purtătoare de dobândă din ziua în care a fost remisă împrumutatului. Se plăteşte dobândă la expirarea fiecărui an pentru perioada dintre momentul indicat la alin.*(5) al art. 1244 Cod civil *şi cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel.*

În ceea ce privește dobânda contractuală, judecătorul reține că, aceasta reprezintă un element esențial al contractului de credit, convenit expres de părți la momentul încheierii contractului.

În acest context, odată cu depunerea cererii pentru eliberarea creditului și cu semnarea contractului de credit nebancar nr. *****din *****, pârâtul Gîsca Denis a acceptat achitarea dobânzii pentru acordarea creditului conform clauzelor contractuale stabilite. Or, judecătorul ține

să noteze că, dobânda contractuală nu constituie o sancțiune, ci prețul folosirii capitalului, datorat de debitor pentru perioada în care a beneficiat de suma acordată.

Din calculul detaliat al datoriei, anexat la dosar, rezultă că, pretinsă suma de 3285,6 lei cu titlu de dobândă contractuală pînă la 02.05.2025 și dobânda contractuală în mărime de 8296,14 lei pentru perioada 02.05.2025 -02.03.2026, în total suma de 11581,74 lei, a fost determinată în strictă conformitate cu prevederile contractului (f.d.22-23).

Or, în prezenta cauză pârâtul Gîsca Denis nu și-a îndeplinit obligațiunile de plată, astfel reclamantul este în drept de a solicita încasarea dobânzii contractuale în baza pct.5.5 din contractul de credit nr. *****din *****, în mărime de 11581,74 lei.

Prin urmare, în considerarea celor expuse și având în vedere incidența prevederilor contractuale stabilite de către părți în conținutul pct. 8.2 din contract nr. din *****, a probelor administrate la dosar, judecătorul constată că ,,Debit Lex" SRL, în calitate de cesionar al creanței rezultate din Contractul de credit nr. ***** din *****, este pe deplin îndreptățită să pretindă încasarea de la Gîsca Denis a dobânzii contractuale la 02.05.2025– 3285,6 lei și dobânda contractuală pentru perioada 02.05.2025 -02.03.2026 în mărime de 8296,14 lei, motiv din care judecătorul va admite pretenția respectivă.

Reieșind din cele menționate supra, instanța va admite solicitarea reclamantului, privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cu titlu de dobândă contractuală suma de 11581,74 lei .

Cu privire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a comisionului de gestionare

Cu referire la încasarea comisionului de gestionare, în mărime de 3384,00 lei, mai exact comisionul de gestiune administrat de către creditor până la cesionare 02.05.2025 în sumă de 960 lei, precum și comisionul de gestiune pentru perioada 02.05.2025 - 02.03.2026 în sumă de 2424 lei, judecătorul reține că pct. 5.5.2. al contractului de credit nebancar stabilește că, *„pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0, 04 % pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului."*

Din calculul datoriei pentru contractul de credit , rezultă că încasarea comisionului de gestionare în sumă de de 3384,00 este constituit din comisionul de gestiune administrat de către creditor până la cesionare în sumă de 960 lei precum și comisionul de gestiune pentru perioada 02.05.2025 - 02.03.2026 în sumă de 2424 lei (f.d.22-23).

Potrivit art. 1765 Cod Civil, *„În afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului".*

În acest context, trebuie menționat că odată cu depunerea cererii de acordare a sumei creditului și cu semnarea contractului de credit, pârâtul Gîsca Denis a acceptat achitarea comisionului pentru acordarea împrumutului conform clauzelor contractuale stabilite.

Judecătorul reiterează că comisionul de gestionare a creditului reprezintă taxa percepută pentru administrarea, monitorizarea și evidența contabilă a unui credit pe parcursul derulării contractului. Aceasta acoperă costurile administrative ale băncii sau organizației de creditare nebancare legate de menținerea și urmărirea respectării scadențarului de plată. Evidenţa contabilă şi monitorizarea etapelor de achitare nu dispar după cesiune, ci sunt preluate de noul creditor, în aceeaşi logică în care acesta preia şi dreptul de a calcula dobânzile şi celelalte costuri contractuale. Comisionul de gestiune fiind datorat pentru administrarea/evidenţa creanţei pe tot parcursul executării acesteia, astfel că după cesiune această administrare se exercită de cesionar,

care monitorizează fiecare etapă a achitării până la stingerea integrală a creanţei, inclusiv prin înregistrarea plăţilor, recalcularea sumelor scadente şi actualizarea soldului datoriei.

Referitor la comisionul de gestionare a creditului, judecătorul relevă că, acesta a fost prevăzut expres în contractul de credit, fiind acceptat de pârât la momentul încheierii acestuia, reprezentând contraprestația pentru serviciile prestate de creditor în legătură cu administrarea creditului, monitorizarea rambursării, evidența obligațiilor și alte operațiuni necesare derulării raportului contractual.

Din actele cauzei rezultă că, suma de 3384,00 lei , pretinsă cu acest titlu, este calculată conform clauzelor contractuale și reflectă obligațiile asumate de pârât, fără a fi dovedit caracterul excesiv sau ilegal al acesteia.

Or, comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04% este prevăzut la pct. 2.9 din contractul de credit nr. *****din 31 decembrie 2024 (fila dosarului 15).

Iar conform prevederilor pct. 5.5.2 din Contractul nominalizat, „Pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04% pe zi de credit din valoarea totală a creditului".

Potrivit pct. 8.2 din contractul de credit nr.*****din *****, *în cazul în care neexecutarea continuă (...) creditorul își rezervă dreptul de a anula limita aprobată cu /sau fără rezoluțiunea contractului și a cere de la debitor datoria scadentă, soldul liniei de credit utilizat, dobândă anuală calculată și comisionul de gestionare.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 15 alin. (7) lit. a) a Legii nr. 202 din 12.07.2013 în redacția la data încheierii contractului , *„Se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit depășesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator".*

În speță, comisionul de gestionare stabilit contractual în cuantum de 0,04% pe zi nu depășește limita legală expres prevăzută de norma imperativă menționată. Prin urmare, clauzele contractuale referitoare la comisionul de gestionare nu contravin dispozițiilor imperative ale Legii nr. 202/2013 și urmează a fi aplicate potrivit principiului forței obligatorii a contractului.

Având în vedere faptul că, comisionul de gestionare a creditului nu depășește limita legală de 0,04% din valoare valoarea totală a creditului calculată pe o zi de credit, judecătorul consideră întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea de la pârât a comisionului de gestiune în sumă de 3384,00 lei pentru toată perioada solicitată, având în vedere incidența prevederilor contractuale stabilite de către părți în conținutul pct. 8.2 din contract nr. din *****.

Astfel, judecătorul conchide asupra necesității admiterii pretenției respective în mărime de 3384,00 lei.

La acest aspect nu pt fi retinute alegațiile CNPF precum că solicitarea de către reclamant a sumelor de 8296,14 MDL cu titlu de dobândă și 2424,00 MDL cu titlu de comision de gestionare, calculate pentru perioada 02.05.2025-02.03.2026, nu se justifică din probatoriul prezentat, iar în lipsa declarării rezoluțiunii, creanța nu devine integral scadentă, iar cesionarul nu poate pretinde întraga asumă acreditului. Or, potrivit contractului de credit nr. *****din *****, la pct. 5.5 prevede expres că dobânda se calculează la soldul zilnic al liniei de credit „până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de modalitatea sau momentul rambursării". Aceeași regulă rezultă și din pct. 5.5.2 privind comisionul unic de gestionare a creditului, calculat pentru fiecare zi de utilizare a sumei debursate.

Iar potrivit pct. 8.2 din contractul de credit nr.*****din *****, *chiar și în cazul anulării limitei de credit, creditorul este îndreptățit să solicite dobândă anuală calculată și comisionul de gestionare.*

Mai mult, prevederile pct. 10.7 din contract *stabilesc în mod concret faptul că creditorul are dreptul să calculeze toate plățile aferente creditului și despăgubirile pentru neplata la scadență până la data executării integrale a contractului, inclusiv în cazul existenței unei hotărâri judecătorești.*

Prin urmare, dreptul creditorului de a calcula dobânzi și comisioane continuă până la achitarea integrală a datoriei, indiferent dacă litigiul este sau nu pendinte pe rolul instanței.

Totodată prin contractul de cesiune nr.2 din 21.03.2025 " *cedentul a transmis cesionarului toate drepturile accesorii, inclusiv drepturile prezente și/ sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale (...), precum și dreptul, de a calcula în continuare dobânzi și penalități până la achitarea integrală a datoriei de către debitor* (…) (pct. 1.4)".

În context, judecătorul relevă că atât timp cât soldul liniei de credit nu a fost restituit, raportul obligațional a continuat să existe, iar creanța a rămas activă. Gestionarea creditului nu se reduce la posibilitatea debitorului de a utiliza sume noi, ci include administrarea creanței restante, calculul dobânzilor, evidența contabilă și urmărirea executării obligațiilor până la stingerea integrală a datoriei.

Judecătorul reține că declararea scadenței anticipate nu produce, prin ea însăși, stingerea raportului contractual și nici nu echivalează automat cu rezoluțiunea contractului de credit, or scadența anticipată are ca efect exclusiv exigibilitatea imediată a obligațiilor asumate de debitor, fără desființarea clauzelor contractuale referitoare la dobândă și costurile aferente creditului, atât timp cât obligația principală nu a fost executată integral.

În speță, din conținutul notificării nr.C560 din 02.05.2025 nu rezultă manifestarea expresă și neechivocă a voinței creditorului de a rezoluționa contractul, ci doar exercitarea dreptului contractual de declarare a exigibilității anticipate a creanței restante.

La fel, rata dobânzii contractuale prevăzută la pct. 5.5.1 din contract constituie 49,9685% anual, situându-se sub plafonul maxim permis de lege. Totodată, comisionul de gestionare stabilit contractual în cuantum de 0,04% pe zi nu depășește limita legală expres prevăzută de norma imperativă menționată. Prin urmare, clauzele contractuale referitoare la dobânda contractuală și comisionul de gestionare nu contravin dispozițiilor imperative ale Legii nr. 202/2013 și urmează a fi aplicate potrivit principiului forței obligatorii a contractului.De asemenea , faptul declarării scadenței anticipate nu înlătură, prin sine, aplicabilitatea clauzelor privind costurile creditului, atât timp cât obligația principală continuă să existe și nu a fost executată integral, iar cuantumul accesoriilor calculate rămâne în limitele legale imperative stabilite pentru protecția consumatorului. Mai mult ca atât, CNPF a evaluat clauzele contractuale prin prisma criteriilor de identificare a caracterului abuziv și a menționat că" atât mărimea dobânzii aferente creditului, cât și mărimea comisionului de gestionare a creditului, a fost stabilită la limita maximă admisă de lege și nu se învederează temei de constatare a caracterului ilegal al clauzelor prevăzute pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5.1. din Contract, din care rezultă obligația de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 la sută pe zi sau 49,9685 la sută anual, și a pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Contract, din care rezultă obligația de plată a comisionului de gestionare a creditului în mărime de 0,04 la sută pe zi".

În continuare, judecătorul consideră necesar a reține ca practica judiciară care a fost conturată pe cauze similare (Decizia Curții de Apel Nord a Colegiului Civil și de contencios

administrativ din 08.05.2026 dosarul 25044843-03-2a-27012026, Decizia Curții de Apel Nord a Colegiului Civil și de contencios administrativ din 15.05.2026 dosarul 2-25044981-03-2a-06022026, Decizia Curții de Apel Nord a Colegiului Civil și de contencios administrativ din 15.05.2026 dosarul 2-25044981-03-2a-06022026, Decizia Curții de Apel Nord a Colegiului Civil și de contencios administrativ din 09.03.2026 dosarul 2-25101210-03-2a-1811202518112025 care poate fi vizualizat pe site-ul https://cab.instante.justice.md/ prin care s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a încasat suma totală cu titlu de comision de gestiune și dobînda contractuală atît până la cesionare, cât și după cesionare, mai exact pentru toată perioada solicitată de reclamant.

Astfel, practica judiciară conturată pe cauze similare cu cea dedusă judecății este aptă să confere părților certitudine juridică și securitate în raporturile juridice sub auspiciile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și speranța legitimă ca în situații asemănătoare atitudinea și tratamentul să fie identică, conduita contrară ar constitui o discriminare inadmisibilă. Cu titlu de principiu, jurisprudența trebuie să fie unitară și constantă, în special la nivelul instanței supreme trebuie evitate deciziile contradictorii și asigurată coerența jurisprudenței (cauza Beian contra României, 2007). Prin urmare, elementele pe care se bazează principiul securității juridice sunt certitudinea și predictibilitatea dreptului. Acestea sunt necesare pentru a menține încrederea legitimă a cetățenilor în activitatea instanțelor. Jurisprudența clară a instanțelor în sensul confirmării pentru alte persoane aflate într-o situație similară cu cea a pârâților a unui drept prevăzut de legislația națională constituie o speranță legitimă (cauza Weissman contra României, 2006). Nu există nici un motiv plauzibil sau împrejurare concludentă care ar determina instanța să se distanțeze de practica judiciară anterioară degajată pe cauze similare care în consecință ar conduce la un reviriment al practicii judiciare și o abordare diferită.

Întru respectarea securității raporturilor juridice și unificarea practicii judiciare urmează a se menționa și cauza CtEDO Beian vs. România, din 6 decembrie 2007, care în pct. 37. indică că *Desigur, divergenţele de jurisprudenţă constituie, prin natură, consecinţa inerentă a oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanţe de fond având autoritate asupra competenţei lor teritoriale. Cu toate acestea, rolul unei instanţe supreme este tocmai acela de a reglementa aceste contradicţii ale jurisprudenţei*.

Referitor la cerința reclamantului de încasare de la pârât a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și taxa de timbru, judecătorul relevă următoarele .

Potrivit art.83 al.(1) CPC, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

Potrivit art.84 al.(1) CPC, *taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.*

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în procesul examinării cauzei, la normele menţionate, judecătorul constată că prin ordinul de plată nr. 1886 din 16.01.2026 se atestă că

reclamantul a suportat cheltuieli de judecare a cauzei de 258,98 lei, iar prin ordinul de plată nr.306 din 11.07.2025 se atestă că reclamantul a suportat cheltuieli de judecare a cauzei de 1189,65 lei, iar prin ordinul de plată nr. 329 din 11.07.2025 se atestă că reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei (f.d. 3-5) .

Astfel, urmează a fi încasat de la pârâtul Gîsca Denis în beneficiul OCN „ECOFINANCE TEHNOLOGIES" SRL, cheltuieli judiciare compuse din taxa de stat în mărime de ***1448,63 lei*** și taxa de timbru în mărime de ***200,00 lei.***

Cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică instanța de judecată menționează că, potrivit art. 96 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Potrivit Ordinului de Plată nr. 1868 din 27.11.2025 se confirmă că reclamantul a achitat CA „Ion Lunca" pentru cauza civilă din speță suma de 4000,00 lei, pentru servicii de asistență juridică. (f.d. 10).

Prin prisma art. 41 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului, pentru ca cheltuielile de reprezentare în instanța de judecată să fie incluse în suma acordată, acestea trebuie să fie reale şi necesare şi să aibă un cuantum rezonabil (Nilsen and Johnsen contra Norvegiei).

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Respectiv, reieșind din actul de îndeplinire a serviciilor care reflecta lista detaliată a actelor și acțiunilor efectuate de avocat, judecătorul deduce acest volum din acțiunile efectiv efectuate de avocat. Astfel, analizând activitatea reală a avocatului, ţinând seama de circumstanţele concrete ale cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite de avocat, aportul avocatului la soluționarea cererii de chemare în judecată, reieșind din complexitatea problemei juridice ridicate în speţă, fapt coroborat de către instanța de judecată prin practica CEDO la aprecierea acoperiri costului serviciilor juridice, judecătorul consideră drept reale, necesare şi rezonabile la caz cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 4000,00 lei, cerință ce urmează a fi admisă.

Totodată potrivit ordinului de plată nr.14969395 din 05.05.2025 au fost încasate cheltuieli de corespondență în sumă de 18,50 lei (f.d.27 verso), care urmează a fi încasate de la pârât în beneficiul reclamantului.

Totodată instanța reține că prin cererea cu nr. 1657 din 10.03.2026 reclamantul solicită încasarea de la pârâtul Gîsca Denis a cheltuielilor pentru citarea publică a pârâtului. (f.d. 46).

Potrivit ordinului de plată nr. 133 din 04.03.2026 anexat la cerere, reclamantul a suportat cheltuieli pentru citarea publică a pârâtului în mărime de 100,00 lei (f.d. 47).

În baza Cadrului Legal aplicat în principiu:

- art. 276^2 - 276^4 , art. 94, art. 236-241 din Codul de procedură civilă, judecătorul

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite integral cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la ***Gîsca Denis*** în beneficiul „***Debit Lex" Societate cu Răspundere Limitată*** în baza contractului de credit nebancar nr. *****din *****, încheiat cu OCN „ECOFINANCE TEHNOLOGIES" SRL, datoria în mărime de ***20000,00 lei***, dobânda contractuală în mărime de ***11581,74 lei***, comision de gestionare în mărime de ***3384,00 lei***, precum și cheltuieli de asistență juridică în mărime de ***4000,00 lei*** , cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat în mărime de ***1448,63 lei,*** taxa de timbru în mărime de ***200,00 lei***, cheltuieli de corespondență în mărime de ***18,50 lei,*** cheltuieli de citare publică în mărime de ***100,00 lei,*** iar în total suma de ***40732,87 (patruzeci mii șapte sute treizeci și doi) lei 87 bani.***

Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Dispozitivul hotărârii judecătorești se comunică participanților la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanța judecătorească și se publică pe pagina web – „https://jun.instante.justice.md/".

Judecătorul ***Lilia Potînga***